הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך · ספר עבודה

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות מעשה הקרבנות

רבי יוסף באב"ד

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות מעשה הקרבנות

רבי יוסף באב"ד

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-ומקורים-מבעל-מנחת-חינוך-על-משנה-תורה-הלכות-מעשה-הקרבנות/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ג 4
הלכה טו 4
פרק ה 4
הלכה יא 4
פרק ט 4
הלכה ו 4
פרק יב 4
הלכה ב 4
הלכה ז 4
פרק טז 4
הלכה ט 4
פרק יט 5
הלכה טז 5

פרק ג

הלכה טו

אבל אומר דברי שבח. נ"ב עיין רש"י בעירובין דף נ' ע"א מבואר שם דסמיכה צריך ברכה ככל המצות. ועיין לעיל בדברי רבינו בהל' תרומות בסוף. ועיין במשל"מ לעיל פ"א ולקמן פ"י ורבינו לא הביא זה:

פרק ה

הלכה יא

ומזין ממנו שם. נ"ב צ"ע מדוע לא ביאר רבינו הדין בנפחתה תקרת ההיכל או מזבח שלא נתחנך בקטורת שאינו מזה כמבואר בפ' ב"ש דף מ' ויליף לה מקראי ולקמן סוף ה' עיוה"כ הביא דין זה ולמה השמיטם כאן והרי עיקר קראי דילפינן מינייהו הכא הוא דכתיבי:

פרק ט

הלכה ו

ומניף הכל. נ"ב עיין רש"י בעירובין דף נ' ע"א מבואר דמברכין על התנופה כמו על שאר מצות. ורבינו לא הביא זה וברש"י לא נתבאר מי המברך הבעלים או הכהן:

פרק יב

הלכה ב

וכל המנחות סולת חטין. נ"ב במנחות דף ע"ו איתא שם דכל המנחות אינן נקחין חטים רק סולת חוץ מלחם הפנים ורבינו השמיט דין זה וכעת לא ידעתי למה:

הלכה ז

וקומץ לבונה לכל מנחה. נ"ב והך דקומץ לבונה די אפי' למנחה של ששים עשרון, הכ"מ לא הראה מקומו והוא מבואר בת"כ סדר ויקרא פ"ט ע"ש:

פרק טז

הלכה ט

פירש אחד מהם ושכח. נ"ב צ"ע למה השמיט הר"מ הא דאיבעיא בחגיגה דף ו' ע"ב באומר הרי עלי עולה כעולה שהקריבו ישראל במדבר ומספקא אי אויעלו עולות קאי

ג"כ פרים או לא ע"ש בסוגיא דאסיק בתיקו וא"כ לדידן צריך להביא מכל המינים לדברי התוס' שם. ואף דביומא דף נ"ב ע"ב קאמר דלאיסי בן יהודה פשיטא ליה ע"ש, מלבד דאכתי לא ידעינן לאיזה צד היה הפשיטות עכ"פ היה לו להר"מ לבאר דין זה וצע"ג. ועיין בשו"ת פמ"א בהקדמה למס' ב"ק:

פרק יט

הלכה טז

במל"מ, ומ"ש רבינו ואסור לסייען הוא בירושלמי. נ"ב במח"כ נעלם ממנו שהוא ש"ס ערוך במסכת זבחים דף ק"ט ע"ב ע"ש: